

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugăciune către Maica Domnului a Sfântului Antim Ivireanul

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, împărăteasa cerului și a pământului, cinstea și slava creștinilor, ceea ce ești mai înaltă decât cerurile și mai curată decât soarele, Fecioară prealăudată, nădejdea celor păcătoși și liniștea celor loviți de valurile vieții, caută asupra poporului tău, vezi moștenirea ta, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii, ci ne păzește și ne scapă de viclășugurile diavolului, că ne-au împresurat întristările, nevoile și răutățile. Dă-ne mână de ajutor, Fecioară, că pierim. Îndură-te de noi, că pe tine te avem ajutoare și la tine nădăjduim să-L îmblânzești pe Fiul tău cu rugăciunile tale preaputernice și nebiruite, ca să-Și întoarcă spre noi mila Sa cea bogată. Și pe toți să ne învrednicească a ne păstra viața cinstită și fără de prihană, pentru ca noi cu o gură și cu o inimă pe El pururea să-L mărim, iar ție să-ți zicem: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!”. Amin.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 17 - 23 AUGUST 2015

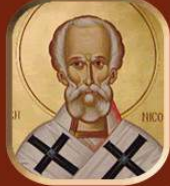
Miercuri 19 august: Acatistul Sfântului Nicolae	6.30 PM
Vineri 21 august: Acatistul Maicii Domnului	6.30 PM
Sâmbătă 22 august: Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas	8.30 AM
Vecernie	6.30 PM
Duminică 23 august: Utrenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

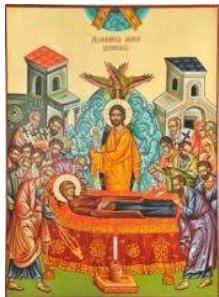

“Toată nădejdea noastră o punem spre tine, Maica lui Dumnezeu, păzește-ne sub Sfânt Acoperământul tău.”

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 11-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănatu-s-a Împărăția cerurilor omului împărat care a voit să se socotească cu slugile sale. Și, începând să se socotească cu ele, i s-a adus un datornic cu zece mii de talași. Dar, neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia și copiii și toate câte are, ca să se plătească. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot. Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și, punând mâna pe el, îl sugruma, zicând: Plătește-mi ce ești dator! Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga, zicând: Mai îngăduiește-mă și îți voi plăti! Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare până ce va plăti datoria. Iar celelalte slugi, văzând cele petrecute, s-au întristat foarte mult și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplare. Atunci, chemându-l, stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și, mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu Cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta, din inimile voastre, fiecare fratelui său. *(Matei 18, 23-35)*

"Adormirea" este termenul pe care Biserica îl folosește atunci când vorbește de sfârșitul vieții pământești al unei persoane. "Adormirea" este un cuvânt care are înțelesul de stare din care te poți trezi. El nu-ți da posibilitatea să vorbești de trecere în neființă, cum adeseori greșit se vorbește despre o persoană decedată. Cuvântul "adormire" implică mișcarea de la o stare la alta, de la un mod de existență la alt mod de existență. Hristos îi va da acestui cuvânt, înțelesul pe care îl asociază cu învierea. Când El ajunge în casa lui Iair, a cărui fiică, de numai 12 ani, de abia murise, spune: "Nu plângeți; n-a murit, ci doarme" (Luca 8,52).

Sfârșitul pământesc al Sfintei Maria este cunoscut sub denumirea de Adormirea Maicii Domnului. Și e firesc să fie cunoscut sub acest chip. Fecioara Maria fiind Maica Celui ce a biruit moartea, nu rămâne în moarte, ci se ridică mai presus de ea prin puterea Fiului ei. După cum mormantul Domnului a rămas gol, tot astfel rămâne și mormantul Maicii Sale. Cele două morminte rămase goale ne vestesc că și mormintele noastre vor rămâne goale, ca nu vor fi locuri de veci.

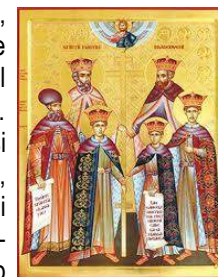
Din acest motiv și Apostolul, învățând despre învierea trupurilor nu spune: se îngroapă, ci "se seamănă". "Se seamănă trupul într-o necinște, înviază într-o slavă; se seamănă într-o slăbiciune, înviază într-o putere; se seamănă trup și se arde, înviază trup duhovnicesc" (I Cor. 15, 42-44).

Maica Domnului este singura persoană dintre sfinții Bisericii Ortodoxe care are o randuală liturgică a punerii în mormant, asemănătoare cu cea a Mantuitorului. Credincioșii care participă la Slujba Vecerniei Adormirii Maicii Domnului cântă imnuri precum Prohodul și Binecuvântările Maicii Domnului, iar Epitaful Maicii Domnului este purtat în procesiune împrejurul locașului de cult, precum este purtat cel al Mantuitorului în Vinerea Mare. Aceasta randuală nu are menirea de a pune un semn de egalitate între ea și Hristos, ci de a arăta înrudirea cu Fiul ei.

Sfântul Andrei Criteanul arată că această Adormire a Maicii Domnului este vrednică de credință, pentru că după cum pantecele ei care a născut nu s-a stricat, tot așa nici carnea celei ce a murit. Și după cum nașterea a rămas fără stricăciune, așa și mormantul fără putreziciune. Iar Sfântul Ioan Damaschin ne vesteste că trebuia ca celei ce a păzit fecioria nevătămată într-o naștere să-i fie păzit nevătămat și trupul după moarte. De vreme ce Maica Domnului a parasit mormantul, ea trebuie caută printre cei vii. Asta înseamnă că trebuie să-i vorbim și să căutăm să ne întâlnim cât mai des cu ea. O putem întâlni în icoane, în slujbe, în rugăciuni etc. Dar bucuria cea mai mare e când ne întâlnim cu ea ca Maica noastră, ca unii ce am devenit frați ai lui Hristos și implicit fiii ei.

Adrian Cocosila

Sfinții Martiri Brancoveni: Constantin Voievod cu fiii săi, Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache, sunt prăznuiți pe 16 august. Domnia lui Constantin Brancoveanu a început sub semnul apariției Bibliei în limba română, numită "de la București", în anul 1688. Și-a asumat rolul de protector al țiparului și școlilor din Muntenia, dar și din Transilvania. A dat Bucureștiului o nouă Academie Domnească, transformând școala de la Sf. Sava în "colegiu public pentru pământeni și străini", cu o programă asemănătoare instituțiilor de grad superior. L-a adus de la Istanbul pe Andrei, viitorul mitropolit Antim Ivireanul, sub îndrumarea căruia se vor tipări numeroase cărți în limbile română, greacă, slavonă, georgiană și chiar arabă. A ctitorit mai multe biserici și mănăstiri, între care: bisericile de la Potlogi și Mogosoia, Mănăstirile Hurezi și Brancoveni, Biserica "Sf. Gheorghe Nou" din București, unde odihnesc sfințele sale moarte. Pentru că a refuzat să se lepede de credința creștină, pe 15 august 1714, chiar în ziua când împlinea 60 de ani, domnitorul român a fost decapitat. Aceeași pedeapsă a suferit-o și cei patru fii ai săi, împreună cu sfetnicul Ianache.

"De legea creștină nu mă las, căci în ea m-am născut și am trăit, și în ea vreau să mor!"

Numai în cămăși, istoviti de suferință și dureri, legați cu lanțuri, cu capetele descoperite și desculți, marturisitorii întru Hristos au fost aduși în fața sultanului Ahmed. La cererea sultanului de a renunța la creștinism, Brancoveanu a răspuns fără rețineri: "De legea creștină nu mă las, căci în ea m-am născut și am trăit, și în ea vreau să mor!", iar către fiii lui a rostit: "Fiilor, fii bărbați! Am pierdut tot ce aveam pe asta lume. Nu ne-au mai rămas decât sufletele. Sa nu le pierdem și pe ele, ci să le ducem curate înaintea feței Mantuitorului nostru Iisus Hristos. Sa spalăm păcatele noastre cu sângele nostru!". În urma acestor cuvinte, sultanul a poruncit să fie tăiate capetele copiilor domnitorului. Primul cap rețezat a fost al lui Constantin, fiul cel mare. Au urmat capetele lui Ștefan și Radu. Când a sosit rândul lui Matei, baiatul cel mai mic, acesta a început să plângă. Tatăl lui i-a poruncit să se asemene fraților săi. Copilul s-a îndreptat spre jertfa fără rețineri. Au urmat Ianache Vacarescu, bunul sfetnic al Brancoveanului și apoi domnitorul, care a bătut o cruce mare și a spus: "Doamne, fie voia Ta!"

Trupurile pescuite din Bosfor, redescoperite după două secole!

Trupurile lor au fost aruncate în Bosfor. Au fost scoase de câțiva creștini și îngropate în mare taină într-o mănăstire din Halki, chiar lângă Tarigrad. În vara anului 1720, Doamna Maria (Marica) a adus pe ascuns ramășitele domnitorului și le-a îngropat în Biserica Sfântul Gheorghe Nou din București. A așezat peste mormant o piatră împodobită doar cu pajura țării, fără nici o pisanie, iar deasupra a pus o candelă de argint. Pornind între altele, și de la inscripția de pe această candelă (din 12 iunie 1720), Virgil Draghiceanu a făcut în 1914 senzatională descoperire a mormantului voievodal ("cea mai mare rasplata pentru modesta mea activitate de o viață", îi scria el savantului Dimitrie Onciul). În jurul autenticității și paternității descoperirii s-au iscat pe atunci multe polemici și chiar procese, în care de partea lui Virgil Draghiceanu a fost încă de la început, printre mulți alții, și marele Nicolae Iorga. Pe 15 august 1992, Constantin Brancoveanu cu fiii săi și cu sfetnicul Ianache au fost declarați sfinți de către Biserica Ortodoxă Română. Sunt sărbătoriti pe 16 august pentru a nu coincide cu sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului.